

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popădoii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază. — Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Repriviri și Lămuriri.

II.

Tot în Pesta s'a hotărât între noi, ca să dăm niște enunțiațiuni sau un *Manifest*, cătră națiune, cu privire la atitudinea și acțiunea noastră politică pe viitor.

Cu compunerea acestui *Manifest* s'a însărcinat secretarul general al comitetului Dr. V. Lucaciu.

Nu-i adevărat, că acest *manifest* ar fi fost gata pe timpul când ne aflam în Budapesta.

Dovadă sânt scrisorile părintelui trimise mie din Roma. Aceste scrisori dovedesc pe deplin ținuta d-sale îndoelnică și nehotărâtă, în chestia manifestului.

Eată unele părți din aceste scrisori:

În 6/XI, 1895 părintele Lucaciu îmi scrie din Roma următoarele:

„Păimâne vă trimis scrisori, de care se vă puteți servi în ședința frunțașilor din 15 oct. un cuvânt cătră popor și câteva puncte de rezoluțiuni (adecă *Manifest*) cari se clarifică situațiunea.

Tot din Roma îmi scrie părintele Lucaciu în 11/XI 1895, următoarele:

„Cuvântul meu cătră popor trebuie să sune altfel, decum îl pregătisem, din pricina „*Telegrafului*”. Ce să amână, nu rămâne.

În 14/XI 1895, am primit dela domnia-sa tot din Roma următoarea telegramă:

„Scrisorile proiectate pentru mulțimea unor ocupați unii urgente nu le-am putut termina.”

În 2/XII 1895, părintele Lucaciu îmi scrie din Roma:

„Eu am fost de părere, că din ședința comitetului veți da enunțiațiunile necesare asupra situațiunii, introducându-le cu câteva vorbe frățești.

Și fiindcă „*Telegraful Român*”, face cum știe dînsul, am crezut, că ar fi consult să-mi glăsuiesc și eu vorba mea.

Asta firește, nu atinge deloc lucrarea noastră împreună, ci mai virtos întărește solidaritatea (???) dovedind perfectă identitate a părților.

De aceea mă găsesc ear' incurcat, fiindcă îmi lipsește baza pe care aș fi dorit și doresc să mă pun cu enunțiațiunile comitetului.

La aceasta scrisoare i-am răspuns eu în 11/XII 1895, precum urmează:

„Astăzi am mai cetit odată scrisoarea d-tale din 2/XII, din care văd, că noi nu ne mai înțelegem.”

D-ta scriai: Eu am fost de părere, că din ședința comitetului veți da enunțiațiunile necesare (*Manifest*) asupra situațiunii.

Îpsima verba; așadar când zic i-veți da, d-ta ești exchis dintre cei-ce vor subscrie enunțiațiunile. Așadar să dăm noi enunțiațiuni, fără d-ta? Crezi d-ta, că acest lucru nu va face rea impresie, asupra publicului românesc?

Dacă nu poți veni la întrunirea noastră viitoare, împuternicește-mă pe mine, ca să te subscrii la enunțiațiunile, pe care le vom face noi aici, de vreme-ce d-ta nu le faci, deși ne-ai promis în scrisoarea d-ta 6 Noemvrie 1895, că vor fi gata și expdate pe ziua întrunirii noastre din 15 Noemvrie, dar promisiunea a rămas neimplinită.

Dar' mai mare lipsă aș avea să te întorc odată acasă la noi și să lucrăm împreună.

Tot din Roma în 12/XII 1895, îmi scrie părintele Lucaciu:

„De aici plec în 19 la Budapesta, de unde mă duc mai departe.

„Îndată-ce ne ne consultăm (în Budapesta), fac proiectul enunțiațiunilor necesare. Așadar la revedere în Budapesta unde vom clarifica situația.”

Despre ziua sosirii lui în Budapesta, curios că eu n'am fost avisat.

La scrisoarea mea din 11/XII 1895, îmi răspunde părintele Lucaciu în 16/XII 1895, tot din Roma:

„Acum văd cât de bine am făcut, că n'am trimis proiectul meu de enunțiațiuni. Nu ne înțelegem!”

Acum plec și vă avertis pe telegraf despre momentul plecării și a sosirii mele în Budapesta, unde apoi ne vom sfătuși și toate le vom face în bună conțelegere.

Îmi pare rău, că acum nu pot vorbi dela statua și columna lui Traian, fiindcă nu vreau să previn enunțiațiunile comitetului.

Stând așa de iminentă plecarea mea, Vă rog ca să așteptați cu enunțiațiunile (*Manifest*), până să sosesc și eu.

Părintele pleacă din Roma, dar pe mine nu mă avertisăză despre sosirea sa în Budapesta, ca să ne sfătuim, ci numai pe dl Iuliu Coroianu.

La 25/XII 1895, părintele Lucaciu îmi scrie din Budapesta următoarele:

„Eată ce chestii am lămurit eu Iuliu: I. Chestiunea economică separată de chestiunea politică.

II. Ce a dat ansă la regularea chestiunii economice (înțelege crisa „*Tribunei*”).

III. Nu s'ar fi putut regula chestiunea în altă formă?

(Nu), zice părintele Lucaciu.

IV. Nu învalvă regularea chestiunii economice, o rupere cu direcția politică a partidului național?

(Nu), zice tot părintele.

„Rămâne, continuă părintele Lucaciu, să se discute chestiunea politică a „*Tribunei*”.

Din Budapesta părintele Lucaciu fără se mă avertisăză a plecat la București, de unde s'a reîntors cu totul schimbat în păreri.

După ședința comitetului din 1 Februarie 1896 și după-ce părintele Lucaciu tot mai mult s'a depărtat de vederile majorității comitetului și după-ce nu mai aveam speranță, că dînsul va face *Manifestul* în 6 Februarie 1896, i-am trimis un proiect de *Manifest*, compus tot de acel membru din comitet, care făcuse și *Memorandul*, — cu următoarea provocare:

Domnule Lucaciu!

În cas dacă majoritatea membrilor întemnițați va primi acest proiect de *Manifest* și d-ta vei fi cu totul de altă părere, să dăm *Manifestul* fără subscrierea d-tale? sau să te considerăm, că te-ai alăturat la părerea majorității? Te rog să te declari etc...

Dr. Rațiu.

La această provocare, pe lângă retrimiteră proiectului de *Manifest*, părintele răspunde următoarele:

Dle Rațiu! Nu numai, că nu pot primi acest *Manifest*, ci pentru cazul când s'ar publica, pretind ca expres să se amintească faptul, că eu nu l'am primit, nu l'am iscalit, nu cumva publicul român să fie în aceea rătăcire, că așa ceva poate să ese dela mine, sau cu consentimentul meu, mai ales în epoca aceasta critică.

Eată pe scurt istoria *Manifestului*. Epistolele părintelui la care m'am provocat și din care am făcut extrasele mai sus descrise, se află la mine în original și cei competenți le pot vedea.

Domnia Sa zice, în una din epistolele citate, că *Manifestul* era gata în Pesta; dacă adevăr spunea, că era gata pentru-ce nu ni-l-a trimis din Roma și dacă în 6 Noemvrie 1895 așa mult înaintase cu compunerea lui, încât ne putea promite, că peste 2 zile îl va expeda, ca să ne sosească pe 15 Noemvrie, ziua întrunirii frunțașilor, cum se poate, că acest operat nu l'a isprăvit nici în 120 de zile?!!

Cum se poate, mai departe, că în 2 Decemvrie a fost de părere, că noi din ședința comitetului vom da enunțiațiunile necesare?

Adecă noi așteptam zi de zi *Manifestul* și deodată ne pomem cu o scrisoare a d-sale în care își exprimă mirarea că n'am dat noi fără dînsul enunțiațiunile!

Tot în 2 Decemvrie ne scrie, că e incurcat, că-i lipsește baza pe care

ar fi dorit și dorește să se pună cu enunțiațiunile.

Dar' în 6 Noemvrie, când era mai gata cu ele, a lucrat fără basă și cine l'a incurcat mai târziu?

Noi nu, căci noi tot același lucru îl ceream, adecă *Manifest* și ear' *Manifest*.

Ce e drept, d-sa avea mare dor, să vorbească cătră poporul român, dela columna lui Traian, ear' noi ziceam:

„Poți vorbi cât îți place în numele d-tale dela columna lui Traian, dar' trimite-ne mai întâiu *Manifestul*, să-l publicăm cu d-ta dimpreună.”

În 12 Decemvrie îmi scria: îndată-ce ne consultăm, fac proiectul de enunțiațiune. S'a consultat cu dl Coroianu în Budapesta, dar' *Manifestul* nu ni-l-a trimis.

Aceste sânt fapte petrecute în răstimp de un singur an, în vieța d-sale și acum vin din nou, ca să întreb: Cine, a înfundat chestiunea națională?

În fața fraselor dubioase ale d-sale eu am pus faptele reale, așa cum s'au întemplat, și las ca publicul românesc să le aprezieze nepreocupat.

Atâta de-ocamdată.

Dr. Ioan Rațiu.

Sibiu, 30 Sept. 1896.

Pro memoria. O broșură prețioasă a apărut tocmai acum în Paris cu titlul: „*La Question de trois nationalités en Hongrie. Compte rendu du meeting tenu le 11 juillet 1896 à la salle Wagram, a Paris etc... Paris 1896.*” Broșura aceasta, după-cum însuși titlul o spune, e un raport complet despre marele meeting al celor trei naționalități, care s'a ținut sub presiunea dlui Emile Florens, fost ministru. Conține pe 100 pagine, octav mare, un articol în care se expune originea și motivele meetingului, apoi toate discursurile rostite, toate telegramele și adresele de aderență sosite din toate părțile, (acestea singure umplu 22 pagini!), toți articolii presei franceze asupra meetingului, fatre cari unii prețioși, nouă necunoscuți, și în sfârșit se reproduce o mare parte din *Protestul lansat* contra milleniului de „comitetul executiv a congresului naționalităților”.

Broșura este edată de „comitetul celor trei naționalități” (cu reședința în Paris, 25. Boulevard Saint Michel), este astfel o *pro memoria* frumoasă fusus meetingului și face o foarte bun serviciu cauzei naționalităților în străinătate, oferind ori-cui s'ar interesa, un bun material.

Laudă și cinste „comitetului celor trei naționalități” din Paris

Leipziger Zeitung — organul oficios al guvernului regal al Saxoniei — publică earăși ceva contra Maghiarilor. Prilegiu la aceasta îi dă cartea, cunoscută deja cetitorilor nostri din numerii 143, 145 etc. ai „*Tribunei*”: „*Ungarns Tausendjahrung*, de H. Wasian. Eată ce scrie organul oficios al Saxoniei:

„Nu în contra statului ungar, nici în contra poporului maghiar e îndreptată această „scriere festivă millenară”, — ci în contra nemărginitului șovinism și închipuire aproape de necrezut a maghiarimii, și în contra violenței fără păreche a tuturor locuitorilor nemaghiari ai ferii, mai ales a Germanilor. Timpul pentru o atare scriere e ales potrivit; pentru-că înfumurarea maghiară de abia va fi mai produs atâtea floricele, ca chiar acum, când reclamele umflate ale presei jidano-maghiare din incidentul milleniului dovedesc, că poporul maghiar se ține egal cu toate popoarele europene din apus, în privința culturală...”

— Care este motivul urei maghiarilor contra germanilor? — se întreabă recensentul cărții — și răspunde: temerea de puterea culturală a spiritului german; după aceea face următoarea observare:

„Fie ca sacra indignare, care se arată pe aceste pagini; fie, ca flacăra unei inimi germane, care se ogliadează în aceasta scriere, să cuprindă inimile tuturor germanilor, oriunde ar locui ei, în Ungaria — ori în imperiu...”

Eată de ce-a fost bun milleniul: ca toată lumea să se spună Maghiarilor, că-s' nebunește înfumurată.

PROCESUL „TRIBUNEI”.

— Al 23-lea. —

— Dela corespondentul nostru. —

Cluj, 29 Sept. n. 1896.

Cronica proceselor politice intentate în contra noastră s'a îmbogățit cu o pagină. Azi s'a ținut pertractarea finală înaintea curții cu jurați de aici în al 23-lea proces de presă, intentat în contra ziarului nostru pentru un articol intitulat „*Biserica și școala*”, publicat din incidentul sârbărilor millenare.

Între multele procese ce am îndurat până acum vor fi fost multe și mai bogate în materie și mai interesante la obiect, dar' puține mai instructive și mai semnificative decât acesta la a cărui pertractare finală azi am asistat.

Înaltul ministru poruncește să ne veselim și bucurăm; noi nu avem motiv să facem aceasta, dar' avem o miie și o sută ca contrarul să facem și spunându-o aceasta, spunând în „liberala” noastră patrie, crimă comitem și în temniță sântem aruncați.

Eată situația:

Trăim în era împăcăciunii și ne împăcăm a-naibii!

Procese peste procese, condamnări după condamnări; legile se desconsideră, ori-ce manifestație a vieții naționale se oprimă, școlile pe rind ni-se închid, totul se comite pentru cucerirea poporului și inteligenței, preoți și mireni de o potrivă, pentru ori-ce nimică în temniță sântem aruncați și toate aceste la noi, după zisa marilor, „savanti”, „diplomați” sânt semne de împăcare!

Într'adevăr sântem curioși, că dacă aceste sânt „semne” de „împăcare”, cum va fi însași pacea?

Pertractarea a decurs în modul obișnuit. Se vedea, că totul e numai formalitate goală. Ori-șicare dintre prezenți era în curat, că jurații vor aduce verdict condemnator. Procurorul ca de obicei a aruncat câteva frase de laudă la adresa nobilei nații maghiare, câteva injurături la adresa noastră și provocându-se la patriotismul juraților a cerut condamnarea acușăților. De motivare juridică nici pomană.

O vorbă ca o sută. Ungurul e domn, e nobil în sentimente, cavalier și marinos, cine aceasta nu o crede, ba chiar dovedește contrarul, e „rău patriot”, e „om fără caracter” ergo trebuie pe-depsit?

Acușății au observat ținuta deamănă rezolută.

Apărătorul, domnul avocat Iuliu Coroianu prin pledoarul seu splendid, predat cu adevărată, oratorie a făcut o adâncă impresiune chiar și asupra publicului unguresc. Liniștit, energic și cu d-mnitate a respins invecivele procurorului la adresa Românilor și cu sarcasm pătrunzător a redus afirmațiunile acusei la adevărata lor valoare. În fața argumentelor neresturnabile și a logice puternice, procurorul în replica sa, n'a știut ce se mai răspundă decât se-și ceară scuse!

Juriul a declarat de vinovați, pe ambii acușăți, ear' tribunalul a condamnat pe baza verdictului, pe acușatul dl Andreiu Baltez, redactorul responsabil al „*Tribunei*” la un an și trei luni închisoare de stat. 300 fl. amendă și suportarea speselor de 29 fl. 89 cr.

Verdictul juriului față de dl Marschall, tribunalul l'a anulat din motivul că-i lipsește baza de drept.

Pertractarea.

Eată de altfel decursul acestei pertractări ținute spre mai marea preamărire a anului millenar:

Presidentul baronul Szentkoreszty la orele 8 dimineața deschide ședința. Ca juri votanți funcționează juriul Csissz și Mikó; din partea procuraturii e de față procurorul Sáni.

Presidentul constată, că acușății domnul Andreiu Baltez, redactorul responsabil al „*Tribunei*” și domnul Iosif Marschall, responsabil pentru ediție s'au prezentat și că cu apărarea lor l-au încredințat pe dl avocat Iuliu Coroianu. Ca interpret e dl Dr. R. Lehmann.

După aceste presidentul citește lista juraților de pe cartutul present, dintre cei de față abia sânt 8 inși. Demandă citarea din nou a juraților și până la prezentarea lor suspende ședința.

Presentându-se jurații citați presidentul la 10^{1/2} redeschide ședința și cetind lista celor prezenți invită pe acușăți și procuror a să folose de dreptul lor de a respinge fără motiv dintre jurați pe 6—6 inși. Nefolosindu-se nici procurorul nici acușății de acest drept se sortează 12 inși, dela cari să ia jurământul prescriș.

După aceasta se ia naționalul acușăților și presidentul provoacă pe notar să citească actul de acușă precum și articolul facriminat în traducere ungurescă.

Notarul citește cu ton răgușit, cu întreruperi, aproape fără înțeles acușă și articolul incriminat, și după aceea se pucește la interogator. (Va urma.)

Bucureștii în haine de sârbătoare.

— Raport special al „*Tribunei*”. —

II.

București, 28 Septembrie n.

E zi de Luni. Ziua sosirii Împăratului și Regelui Francisc Iosif I., care de azi-dimineață se află deja pe pământ românesc. Întrarea M. Sale în gara dela Vêrciorova s'a întemplat la orele 6 și un sfert dimineața, ear' la orele 9, marele oaspe a sosit la Craiova, unde l'a așteptat Maiestatea Sa Regele Carol.

Asupra Bucureștilor s'au întins niște nori, cari pe semne nu se vor resira așa curând. De astă-noapte plouă în continuu, în stropi mărungi și calzi. Dacă s'ar pute da crezământ babelor, ploaia aceasta ar trebui să fie considerată de bun augur. Se zice, că însemnează noroc. Pe lângă tot norocul acesta însă, publicul bucureștean — (ales dămele) — e supărat foc, că i-s'a stricat „paradia”. Trebuie să știm adecă un lucru. Publicul din capitala României e foarte accesibil pentru manifestațiuni — cari nu costau parale. Îi place să iee parte la „părăzi”. Evenimentul însemnat de astăzi a atras și multă lume din provincie la București. De două zile toate trenurile sosite în capitală au fost îndesate de lume. Cine numai a putut, a venit pentru a vedea cu ochii sârbările de azi și de mâne. O mare înlesnire s'a făcut publicului extern, din partea direcțiunii căilor ferate române, acordându-i-se bilete de venire și întoarcere pentru un preț redus cu 50%. Îmbuzeala străinilor e atât de mare, încât pe la toate gările de frunte au trebuit adăugate vagoane, din care cauze apoi toate trenurile au sosit cu mari întârzieri în capitală. A venit multă lume și din Ardeal; Români, Sași și Unguri, precum și din Bulgaria. Hotelurile din capitală, toate sânt ocupate, astfel, că primăria capitalei a fost silită să facă loc pentru străinii ce vor mai veni, la „asilul comunal de noapte” și prin case particulare.

Pe lângă toate că ploaia de ție milă d-bietele steaguri, stradele sânt pline de lume, care circula în sus și în jos admirând frumoasele decorațiuni. Sânt cei veniți din provincie, a căror număr se crede a fi cam 30—40.000. Mai luând acum, că 35.000 de soldați sânt concentrați în capitală, pentru a defila mâne în fața Împăratului-oaspe, își

poate face fiecare singur socoteala, ce imbulzala e in capitala terii romanești. Primarul din București a adresat separat un calduros apel publicului bucureștean, rugându-l să iasă cu mic cu mare între timpimpinarea Ilustrului oaspe, care vine la noi „in mijlocul unei ere de pace”. N'asi fi luat act de acest apel, dacă nu conținea cuvintele din urmă, cu cari a făcut „Marț” dl primar, întreaga diplomație europeană. Pentru-că nime pe lume nu știe cât va dura pacea, domnul primar din București înse o știe aceasta, căci aflându-ne noi acum „in mijlocul” erei de pace, evident, că pacea, după regulile aritmetice are să dureze tot atât, cât a durat până acum. Sînd trebuia astfel, strig și eu: Dormi liniștită Turcie! căci te aflu „in mijlocul” erei de pace!

(Părerii). Deși dară „pacea ar fi asigurată”, politicienii de aici totuși aduc înalță vizită a împăratului și Regelui Francisc Iosif I. in strînsă legătură cu un eventual război european. Vederile sînt diferite; le voi înșira deci pe toate, pentru-că indulgentul cetitor s'și poată forma singur judecata asupra „opiniei publice” din România in chestia vizitei.

Unii zic așa: Noi, România, stăm cu Rusia rău, foarte rău; și fiindcă trebuie să mergem alături cu una din marile puteri europene, nu putem merge decât numai cu Austria. Regele Carol, a oferit an, la Ischl, amicitie Austriei și împăratul Austriei vine acum la București să primească in mod oficios această prietenie. Întrarea României in tripla alianță abia acum s'întimplă, dară in mod definitiv.

Alții zic astfel: Vizita împăratului la București stă in cea mai strînsă legătură cu chestia națională, și e pusă la cale de contele Goluchowki, in contra voinței Ungurilor. Împăratul voeste să aibă pace in Ungaria; și ca să se facă pace între România de acolo, trebuie să antău împacăți Români din regat. Regele Carol și guvernul român vor înșira cu ocaziunea aceasta M. Sale condițiile sub cari garantează apoi, că agitațiile vor înceta, atât in România, cât și in Ungaria; dacă împăratul le va primi, chestia națională e rezolvată.

A treia opinie e următoarea: In tripla alianță, rolul de frunte îl are Germania. Cum însă Germania s'a convins mai mare nădejde in cas de război; s'a pus pe gânduri, căci pe Austria asemenea nu poate zidi — mult, fiindcă întreaga monarhie austro-ungară e subminată de nemulțumiri interne; și Austro-Ungaria in cas de război aia s'ar pute apăra pe sine, in contra dușmanilor din înăuntru. Întră acestea, rolul de frunte îl au Români. Români trebuie dar' înblânziți și pacificați, in care cas România ar merge alături cu tripla alianță. Vizita împăratului la București e dictată dela Berlin, unde s'pune mare greutate pe pacificarea Românilor. De aceea „Kölnische Zeitung” se ocupă in continuare cu chestia națională, in mod foarte favorabil Românilor din Ungaria. Vizita prea înaltă stă dar' in legătură cu chestia națională, și va avea rezultate îmbucurătoare pentru „frații de peste munți”...

Mai adăugînd, că sînt și de aceia, cari cred, că întreaga scenerie teatrală nu e alta decât o tragere pe sfoară a României din partea diplomației austriace, care, in perfectă înțelegere cu diplomația din Berlin, va pune României pumnul in gură, și sub pretextul unei prietenii făcîrute, o va face să amuțească și se tacă la plînsurile fraților din Ungaria, cari vor fi sacrificați, și vor fi dați cu totul pradă pe mîna urgurilor; — precum și aceea, că poporul de rând, in deosebi servitorimea română și secuiască din Ardeal, e de credință, că împăratul pentru aceea vine la București, ca se vadă țeara românească, pentru-că voeste să o eumpere dela Regele Carol; am înșirat toate părerile ce le-am auzit până acum, referitor la vizita împăratului și Regelui Francisc Iosif.

Rămîne însă, că adevărul adevărat nu-l știe nime, și că numai viitorul ni-l va desvela.

(Presă străină) Că înalta vizită are însemnătate, și încă mare însemnătate politică, se vede de acolo, că cele mai multe ziare mari europene și-au trimis reprezentanți la București. Au sosit pînă acum in capitala, corespondenții următoarelor ziare: *Off. Wiener Zeitung*, *Sindicalatul presei parisiene*, *N. Wiener Tagblatt*, *Electrablot* din Viena, *Neues Wiener Journal*, *Fremdenblatt* (Viena), *Münchenener Allgemeine Zeitung*, *Hamburger Correspondenz*, *Daily Chronicle* (Londra), *Kurier Warszawski* (din Varșovia), *Rotterdam'sche Courier*, *Hamburger Nachrichten*, *Berliner Tagblatt*, *Über Land und Meer*; ear' din Budapesta; *Pester Lloyd*, *Politisches Volksblatt*, *Pester Journal*, *Budapester Correspondenz*, *Pesti Napló*; din Timișoara: *Temesvärer*

Zeitung, și in fine, subrisul, corespondentul *Tribunei*.

Am avut înfălnire cu unii dintre reprezentanții foilor înșirate. Toți sînt încantați de pregătirile ce s'au făcut pentru primirea înaltului oaspe, și de frumusețea decorațiunilor vîzute. In deosebi coroana austriacă, suspendată in aer pe Bulevardul Elisaveta e admirată de toți.

Ceva semnificativ!

Pe cînd toate stradele, și toate edificiurile publice sînt decorate și cu steaguri ungurești, clubul liberalilor, care de altcum e foarte frumos decorat, nu a arborat nici un singur steag unguresc. Lumea de pe aici considera faptul acesta de o desaprobară a servilismului domnului Sturdza, cu care s'a grăbit a nu supăra pe vecinii unguri, respectându-le colorile, atunci, cînd împăratul și Regele oaspe își are colorile sale speciale, negru-galben.

Sînt orele două d. a. Afară a mai încetat ploaia, deși încă tot picură câte un strop mîerunt. Stradele încep a se umple de lume. Se aud sunetele îndepărtate ale horniștilor. Se adună trupele, care vor forma cordon dela gară pînă la Palatul regal, unde va descăleca înaltul oaspe, și nu la Palatul dela Cotroceni, cum am amintit ieri. Schimbarea aceasta s'a făcut in momentul din urmă.

Plec și eu la gară, ca se vîd primirea, dacă îmi voi pute face loc (cu coatele) printre mulțime. Brutus.

Cronică politică.

Gladstone contra Turcii.

În vîrsta lui înaintată de 87 ani, Gladstone s'a pus, cu un foc juvenil care ar face mîndria și unui tribun idealistic de 25—30 ani, să înșezeze in țeara sa, o campanie violentă contra putrezitei stăpîniri turcești și a capului ei, Sultanol. Marele bîtrîn lucrează prin cuvîntul sau puternic: in scris și in viu graiu. A publicat mai multe scrisori in diferite ziare engleze și franceze, in-deamnă intru ținerea meetingurilor de protestare in toată țeara și ia chiar el însuși parte la unele. In scrisoarea sa publicată in „Figaro”, zice între altele, că „omorurile, au fost inspirate de-a dreptul de cătră Sultanol. In foile austriace am citit temeri privitor la acțiunea izolată a vre-unui stat in contra Turciei. In această cîriaș însă, există două state de rangul antău, care nu se vor lăsa a fi influențate de aceste temeri. Una din aceste puteri este Rusia, care in 1878 ea singură a câștigat merite, a eluptat libertatea Bulgariei, a spriginit și pe celelalte state balcanice de a-și elupta libertatea și siguranța; cealaltă putere este Franca, care in 1840 a luat in mîna chestiunea egipteană, riscînd ea singură un război european...”

„Astăzi ucigașul, care e așezat in Constantinopol pe tron, a devenit îndrăsnit, grămdește măceluri peste măceluri, și încercînd a țări răspunzabilitatea pentru vîrsarea de sînge asupra nefericitelor jertfe, se identifică cu sumedenia de crime, care au fost săvîrșite de cătră uneltele sale. De mai mult decât un an a știut el să triumfeze asupra diplomației celor șese puteri mari. Alevărul este, că aceste șese puteri s'au prosternat înaintea lui și nimic in istorie nu se poate compara cu umilirile, pe care le-au suportat cu răbdare. In urma acestora, Sultanol a avut curajul, a merge înainte pe această cale, unde a găsit atîtea succese; ear' chestiunea nemijlocită nu pare a fi aceea, dacă vrea să persiste in ea, ci aceea, cînd și unde își va continua volnicile sale de ucigaș. Ultimele efecte ale acestei purtări îi vor alunga pe semne cele din urmă șanse de a-și menține înviabilitatea împărației sale așa de nemernice și oărmuite in mod atît de nemernic”.

Cele reproduse sînt numai cam a treia parte a scrisorii, luate din mijloc, ca cele mai marcante.

Joia trecută s'a ținut in orașul Liverpool un meeting monstru contra Turciei, unde marele moșneag a vorbit timp de 3 ore cu o voce și un entuziasm de care l'ar pute învidia și tinerii sprinzi de idealuri. Eată ce zice corespondentul lui *Neue Fr. Presse* in fatroducere din darea sa de seamă despre meeting: „Se asigură unanim, că o manifestație cum s'a întîmplat pe timpul cuvîntării lui Gladstone in Liverpool, nu s'a vîzut in Anglita, nici pe timpurile de cea mai puternică iritațiune ori mișcare politică. A fost o izbucnire de însulețire asemenea unui orcan, prin care mii și mii și-au înverdat consimțimîntul cu vorbele moșneagului bărbat de stat”. Descriînd apoi locul unde s'a ținut meetingul, spune: „Chiar și la culmea carierei sale politice, nici după succesele sale politice cele mai mari, Gladstone n'a fost așa de mult sărbătorit ca ieri. Cînd, in mijlocul

vijeliei de strigăte entusiaste alor 6000 participanți, apăr pe estradă, moșneagul de 87 ani avea înfățoșare nervoasă, neliniștită și emoționată. Pe timpul vorbirii presidentului și a altor cuvîntări ce precedau discursul seu, Gladstone își recapătă liniștea sa și adevăratea deplină”.

A vorbit apoi el însuși, cerînd măsuri coercitive, deocamdată, rechemarea ambasadorului englez din Constantinopol și înapoierea hîrtiilor diplomatice ambasadorului turcesc in Londra, prin care el este acreditat pe lângă Regina Victoria, adevă a-l face să plece din Londra.

Și cu toate acestea, eacă cum apreziază însuși ziarele engleze pășirea lui Gladstone. *Times* scrie: Nici un om politic cumpătat nu-și poate însuși propunerile lui. A sili pe Turcia cu mijloace coercitive, pe cînd ori-și-cine știe, că Englita s'ar retrage, dacă războiul s'ar arăta numai pe orizont, este o politică primedjoasă și lașă.

Daily News declară, că rechemarea ambasadorului englez din Constantinopol ar încărcă cu răspunzabilitatea pentru măcelurile pe acele puteri, care a refuzat, de a le pune capăt; aceasta este, zice, singura cale coreșpunzătoare aînștii internaționale.

Standard se întreabă, ce fel de folos ar pute trage din rechemarea ambasadorului Englita, Turcia ori Armenia, cîntă vreme celelalte puteri se abțin a urma exemplul, precum desigur ar face așa. *Daily Telegraph* scrie in același sens și comunică, că ambasada turcescă din Londra a telegrafat întreagă vorbirea lui Gladstone la Constantinopol.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”

De pe Valea Hădății, 23 Sept.

In 11 Aug. a. c. poporul curat român din Petridul-de-jos, din cauza îndrămăci și neînțelegerii fratere, s'a dimis pînă la acel grad de neștiință și lașitate, încât însuși el, — el poporul, dacă mai e iertat a-l numi Român, a rugat pe notarul cercual să iee la protocol dorința, că el abdice de școala sa confesională română, care școala de stat, că nu va mai da dascalului lor 300 fl. plată anuală precum dispun legile, — și nu vrea să mai aibă școala lui confesională, mai bine să lăpădă de ea, decât să mai cheltuească atîta cu dascalul român.

Să înțelege de sine, că notarul a luat numai decât cu deplină satisfacție și bucurie protocolul cerut prin membrii comitetului comunal, pe care apoi l'au și subscris pînă in anul afară de vrednicul de laudă și cinstitul cărut Tanasie Burcuș, econom.

Precum s'înt informat, întreg lucrul a izbucnit din neîmpăcătura ură față de preotul local Balint, care in treacă fie zis, n'are grijă de poporul și școala sa, ci in mai place in toate Sămbetele lăsate de Dumnezeu a goli câteva litruțe la cărcîma lui Kondort din Turda și a înjura pe poporeni in mod unii lăeș — și față de flustratul învîțător Balu, care prin exteriorul seu și manierele sale ar sîmna mult cu un fel de fantasmagorist, care asemenea duhovnicului seu, poate cu excepțiunea, că in abundența lui „n'am”, nu poate așa des goli, in continuarea faptelor înșe același factor l'ar rezultat, — dar' e cunoscut peste tot și aceea pe Valea noastră, că petridenii sînt stricați, nepăsători și îndrămăci pînă la extrem.

E un păcat și absurditate a ne încrede tare și orbești in noi înși-ne și in poporul nostru, — par-că-i bătaia lui Dumnezeu, azi însuși poporul decade, — stimă și respect nu e ca mai înainte față de preoții și cărturarii sîi, ear' față de slugarnicii plecăciuni și umilini pînă in praș.

Mult contribuie la rîul acesta unii preoți și cărturari, dar' e drept și aceea, că deși poporul a ajuns la înțelepciunea și ambițiunea națională de mult dorită — și-a însușit și atîtea stîngăci și rîutăți, cari ferească-ne Dumnezeu, dar' in un timp de grea încercare s'ar întoarce ca tot atîtea arme zdrobitoare asupra noastră.

Rachiul, acest demon spurcat nimiceste tot ce e bun și nobil in poporul nostru și face — Doamne iartă că zic așa — ia pentru o litră de horină mulți perduți ai poporului nostru și-iar vînde neamul, școala și biserica sa, — poți-l capacita pînă și-și va usa limba, că el rămîne lângă proasta convingere, că noi nu mai putem face nimica, și apoi cînd indignat fu sufletul țeu cu adevărată nobleță de inimă vre-și-l îndrepti, dacă nu ai putut prin blîndețe, prin o dojană înțeleaptă el din ce vede că ești mai măhuit din ce te rîde mai bine și vezi, că ceasta adunată in giurul țeu spre a asculta povestea și sfaturile tale, unul câte unul te părăsește, mai încă se uită înapoi la tine și rîde pînă-ce rămîi singur singurel spre rușinea ta proprie.

Să ne servească de pildă numai Petridul!

O comună curat românească cu peste 190 de familii in stare bună materială, se se dimită pînă la fața de a-și vînde școala străinului și neîmpăcătului seu dușman, — o masă compactă și cu bunăstare se nu poată jertfi anual 300 fl. pentru învîțătorul seu și a-și crește fiii românește cum ti spune inima lui și-i demandă D-zeu, — fără să o vîndă in modul cel mai nerușinat și laș, — încape aici acușă și compătîmire? O comună, ca Petridul-de-jos se se deșosească se zic, chiar așa pînă la infamie spre rușinea și dauna neamului, — ni-se sue sîngele in cap întreg eul nostru se turbură la auzul aștorfel de fapte, — dușmanii rîd cu hohot — ear' noi trebuie să înghitim la noduri.

Ar trebui ascunse fapte de acest soi dinaintea publicității, dar' și atunci, noi tragem scurtă, că străinul care scoate folos din netrebnicile fapte a aștorfel de oameni, buciună cu laudă și bucurie prin fițicele lui despre patrioticele sale isprăvuri, — tocmai așa și cauza Petridului va fi azi mîne încredătră in coloanele fițicii din Turda și chiar de va implii aceasta, — va fi tot una cu lovitura cu care dai in tine însuși.

Poporul petridcean poartă întreaga vină, că dacă el urește din inimă pe preotul și dascalul seu, poftescă și răsbuneși asupra lor prin mijloace multe ce le stă la îndemână, dar' nu asupra sanctuarului școalei care este proprietatea lui și a națiunii.

Precum s'înt informat, prea ven. cons. al Blajului a dojenit aspru și cu demnitate pe culpabilii și mișei trădători și perduți!

Rîul cred, că se va sava, dar' tare nu afirm din motivul, că Ungurul unde i-se oferă ocaziune, face și sacrifică tot numai să-și vadă realizat planul, ear' popa Balint sacrifică ori cînt — pentru beutură.

Scuse nu poate ave nici un om bine simțitor, atît nici pentru popor, nici pentru preotul și dascalul Petridului.

Vouă petridenilor v'zic: cumpîniți bine nerușinata voastră faptă, aduceți-vă aminte de blăstîmul ce va cădă asupra voastră din gura fiilor vostri, care ca o hienă va săpa după păcătoasele osîminte in cari a locuit un suflet de Iudă, vîsîndu-și ucigașorul seu venin și rîscolindu-ve diu somnul de veci, și mai aduceți-vă aminte și de aceea, că Dumnezeu dreptățul care singur a mai păzit și mai păzește nefericitul nostru neam, va răsbuna groaznic fapta voastră.

Întoarce-te la pocăință popor nefericit din toată inima ta și dacă e încă cu puțină reparază ce ai stricat, spălînd pata și rușinea de pe fața ta și a neamului țeu! Ear' d-ta părinte Balint și învîțătorul Balu, grijiiți mai cu inimă și cu devotament de așezîmintele culturale ale poporului concrezut păstoririi și grîji voastre, fiindu-vă rușine de fapta ce poate numai din neglijența și nepăsarea voastră a ajuns acest grad de desvoltare, — aducîndu-vă aminte, că trebuie să dați seamă despre faptele voastre nu numai înaintea națiunii, ci și a lui D-zeu, judecătorului drept și mare!

E. I. M.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 205) reproduce la primul loc, sub titlul: „*Bun sosit Maiestate*” doi articoli ai ziarelor „*Voința Națională*” și „*Epoca*”, cari salută entusiast pe Monarcul nostru. Articolelor le premerge câteva cuvinte de entuziasm ale corespondentului din București al „*Gazetei*”, care răspunde articolului acesteia „*Drum bun, Maiestate*” cu salutarea. „*Bun sosit, Maiestate*”.

Dreptatea (nr. 205) scrie in prim-articol despre: „*Zilele dela Orșova*”, constatînd cu durere, că poporul român, care formează aproape întreaga populațiune a comitetului Caraș-Severin, a fost total delăturat dela sărbare.

„*Ne putem închipui — zice „Dreptatea”, — ce însulețire, ce entuziasm grandios, ce fericire ar fi gustat poporul dacă angajamîntul și dispozițiune guvernamentale de înțîmpinare și primire ar fi fost atele: cele firești și naturale, nu cele ce au fost; dacă se lăsa deschisă calea, firească și naturală, ca gazda căsii să întîmpine pe înaltul seu oaspe, ca gazda căsii prin ai sei adevărați și g'nului reprezentanți să felicitze pe preafăaltul oaspe”.*

„Ei bine, dacă astfel de ocaziune nu s'a dat, — continuă articolul — s'a dat, indirect, cealaltă: ca poporul românesc cu durere sufletească să-și aducă aminte purtarea de pomental act festivi!”

Vorbînd apoi despre răspunzările Monarhului la d'feritele alocațiuni, „*Dreptatea*” termină:

„Nu ar fi fost oare mult mai potrivite răspunzările Maiestății Sale atunci, dacă ele tocmai pe Maria Sa dl Bănyf și Comp. tl apostrofau și-i recomandau cele ca s'au recomandat altora? Tocmai Maria Sa dl Bănyf și Comp. ar fi meritat astfel de admonițiuni, căci el abuzează de mult și de toate!”

CRONICĂ

Sibiu, 30 Sept. n. 1896.

Intrunire agricolă. Primum următoarea invitare: Subscribit comitet central va ține Duminecă la 4 Octombrie n. a. c. in comuna Gușterița, o intrunire agricolă, la care s'înt invitați toți membrii și sprigitorii „*Reuniunii*”. Intrunirea se va ține la orele 11 din zi, in localul școalei gr. or. române. La această intrunire se va discuta: a) asupra „*comasării*”; b) „*ssupra*” cultivării grădinilor de legumi”. Sibiu, 18/30 Septembrie 1896.

Comitetul central al „*Reuniunii*” române de agricultură din comitatul Sibiului”.

Hymen. Domnul Dr. Absolon Frier și domnișoara Sîlvia Magheriu, își vor sîrba cununia lor la 4 Octombrie st. n. 1896, la 4 ore p. m. in biserica gr. or. din Ohaba-Forgács.

Comună răsvrătită. Locuitorii comunei Makaria (cott. Bereg), au izbucnit zilele acestea intr-o adevărată revoltă, din cauza statoririi unei bresde. Eată pe scurt cele înțemplate: Contele Ervin S-höborn are la hotarul comunei Makaria o moșie de 674 de jugere. Lângă aceasta comună are un pămînt de 99 jugere. Amîndouă terenele sînt sălbatiche, acoperite de arini, trestie și pipirig, între cari breazda de despărțire a fost cu totul coplesită și a dispărut. Contele tă cu oamenii sei proprii breazda și totodată porni la judecătoria cercuală din Illava acțiune pentru statorirea bresdei. Comuna Makaria in procesul însă pe conte pentru restituire sumară, de oare-ce se simțea păgubită prin fixarea bresdei. Judecătoria de cerc declară brazda fixată de exactă, hotărînd astfel in favorul contelui și fără a mai considera dreptul de recurs ordonă executarea hotărîrii. Prima executare ar fi avut loc in 19 Septembrie n., dar' atunci vre-o 200 de țerani, înarmați cu coase și topoare o zădărnici, pentru-că cei 3 gendarmi prezenți nu cutezără a se opune mulțimii. In 22 Septembrie n. însă, executorul judecătoresc eșl însoțit de 21 gendarmi la fața locului. La aceasta locuitorii comunei dejă din zori de ziuă traseră clopotele in semn de alarmă și 500 de țerani, înarmați cu coase, furci și topoare apărură la locul cu pricina. Țeranii prînseră pe toți aceia, cari nu luaseră parte la prima rezistență, ascuseră in pădure 30 de oameni armați, pe femei și copii li culcară pe brazdă și declarară, că odată cu capul nu vor permite marcarea bresdei. Judecătoria și protopretorul apărură la fața locului se încercară in fel și chip a liniști pe răsvrățiți, dar' înzădar. Aceștia amenințau cu moarte pe ori-cine ar cuteza să se apropie de pămînt. Atunci funcționarii vînd a ocol vîrsarea de sînge, se retraseră din nou împreună cu gendarmii. 6 agitatori au fost arestați deja și deși judecătoria cercuală s'a îngrijit de putere armată, se speră, că după arestarea celorlalți instigatori, se va pute și fără intervenire militară restabili ordinea și liniștea. — Cîntă revoltătoare deosebire între acest cas și faimosul măcel dela Mehadica!!

Proces pentru agitare. În comuna Deak (comit. Torontal) cu ocaziunea sărbării milenare, notarul comunei împreună cu mai mulți Unguri, au căutat in biserica inmul maghiar. In urma aceasta preotul sîrbesc s'ar plîns ziarului „*Zastava*”, că Ungurii au căntat in biserica un cântec batjocoritor, ce numai in cărîme se căntă. Pentru aceasta notarul a întentat proces preotului.

Pertractare cu pușcături. Din Belgrad se telegrafează, că cu ocaziunea unei pertractări publice la tribunalul din Czapria, s'a petrecut un cas de o extraordinară grozăvie. Unul dintre juzii de a olo, simțindu-se vătămănt prin vorbirea avocatului apărător, a slobozit in furia sa mai multe pușcături de revolver asupra acestuia. Din norocire însă, toate gloanțele și-au greșit ținta.

Wilhelm II și Nicolae II. Împăratul german, nu mult după ce a depus „la picioarele M. Lor din Rusia reconștința nemîrginită pentru vizita” ce i-au făcut-o, a ținut să deie un nou semn al prieteniei sale nemîrginite față cu țarul. *Armeverordnungsblatt* ul prusian, apărut la 23 c., conține următorul ordin de cabinet, datat din 5 Septembrie: „Vreau să acord regimentului de husari împăratul Nicolae II” (nr 8), pe ziua de azi, cînd stă in părăd înaintea șefului seu înalt, monograma sa prea înaltă, de purtat de cătră ofi-ceri pe umeri și aprob modlurile ce mi-a prezentat intru acest scop ministrul de război, care va și grigi de cele de lipsă. Breslau, 5 Sept-mvrie, Wilhelm, m. p., v. Gosser, m. p.” Într-adevăr, cas unic ca ofi-cerii regimentului unui stat independent și faci împărație, se poate monograma împăratului unui stat străin. O oare vrea să ajungă împăratul german prin aceste căciuliri neauzite dinaintea țarului?

Lucrători greviști. Din Viena se depezează, că 879 de lu rători ai cailor ferate austriace s'au pus in grevă. Pînă acum ei sînt in liniște.

Bibliografic. A apărut: „*Monografia comunei Vlădeni*” de Iacob Zorca, notar pensionat și biografia sa de Iosif Comnecescu, paroh in Codlea. Cu mai multe adnexes. Editura Familiei Zorca. Sibiu, tiparul Tipografiei archidiecezane 1896. Prețul 1 fl.

— A apărut: „*Dochia*”, revistă lunară, sub direcțiunea d-șoarei Adela Xenopol, cu următorul cuprins: Ilustrații: portretul d-nei Elise Boerescu. — Apără femeia țeara?*

„LUGOSANA“

Institut de credit și de economii, ca societate pe acțiuni în Lugos.

Primește depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

- a) Depuneri cu anunt de 30 zile cu 5%;
- b) „ „ „ 60 „ „ 5 1/2%;
- c) „ „ făcute de biserici, școli, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Darea de venit după interese o solvește institutul separat. După starea casei depuneri până la 500 fl. v. a. se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și ridica și prin postă.

[1947] 18—

Direcțiunea.

Concurs.

Devenind vacant postul de prim-comptabil la casa de economii „Iulia“, societate pe acțiuni în Alba-Iulia, pentru întregire se escrie concurs, cu termen până în 15 Octombrie st. n. a. c.

Dela concurenți se recere calificațiune de comptabilitate și praxă, ceea-ce au se le documenteze cu atestate.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

Salar anual de 800 fl. plătit în rate lunare anticipative.

Tantiema statutară.

Comptabilul va fi denumit provisor pe un an, ear' la anul, corespunzând cerințelor postului, va fi denumit definitiv.*

Alba-Iulia, 25 Septembrie 1896.

[2134] 3—3

Direcțiunea.

*) Petițiunile au să se trimită la adresa direcțiunii.

Sensațional! Fără concurență!

NICI UN GUMMI PARISIAN

sau altfel de specialități

nu mai sânt de lipsă!

În toate statele civilizate e protegiat prin lege, recomandat de medici, perfect sigur și nesticăcios [1967] 9—10

numai procurare simplă.

Agentura generală dela

Ursprung & Comp.,

Viena, IX., Müllnergasse nr. 3.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ÎN ECONOMIA RURALĂ

compus de cel 12 preoți întemnițați în Cluj. Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

impreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vituri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare n. „Transilvania“.

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiuului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maldieile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare** etc. [1739] 49—100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj; Segesváry és társai, Déva; Balog Gyula, Orăștie; Németh János; în Brașov deposit propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în caseta.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare Elegante legate sau broșurate.

Dictionar român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.